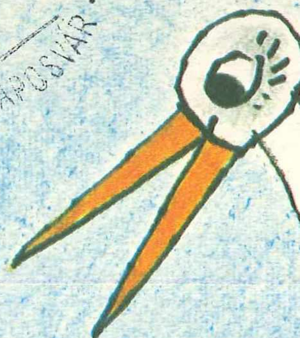
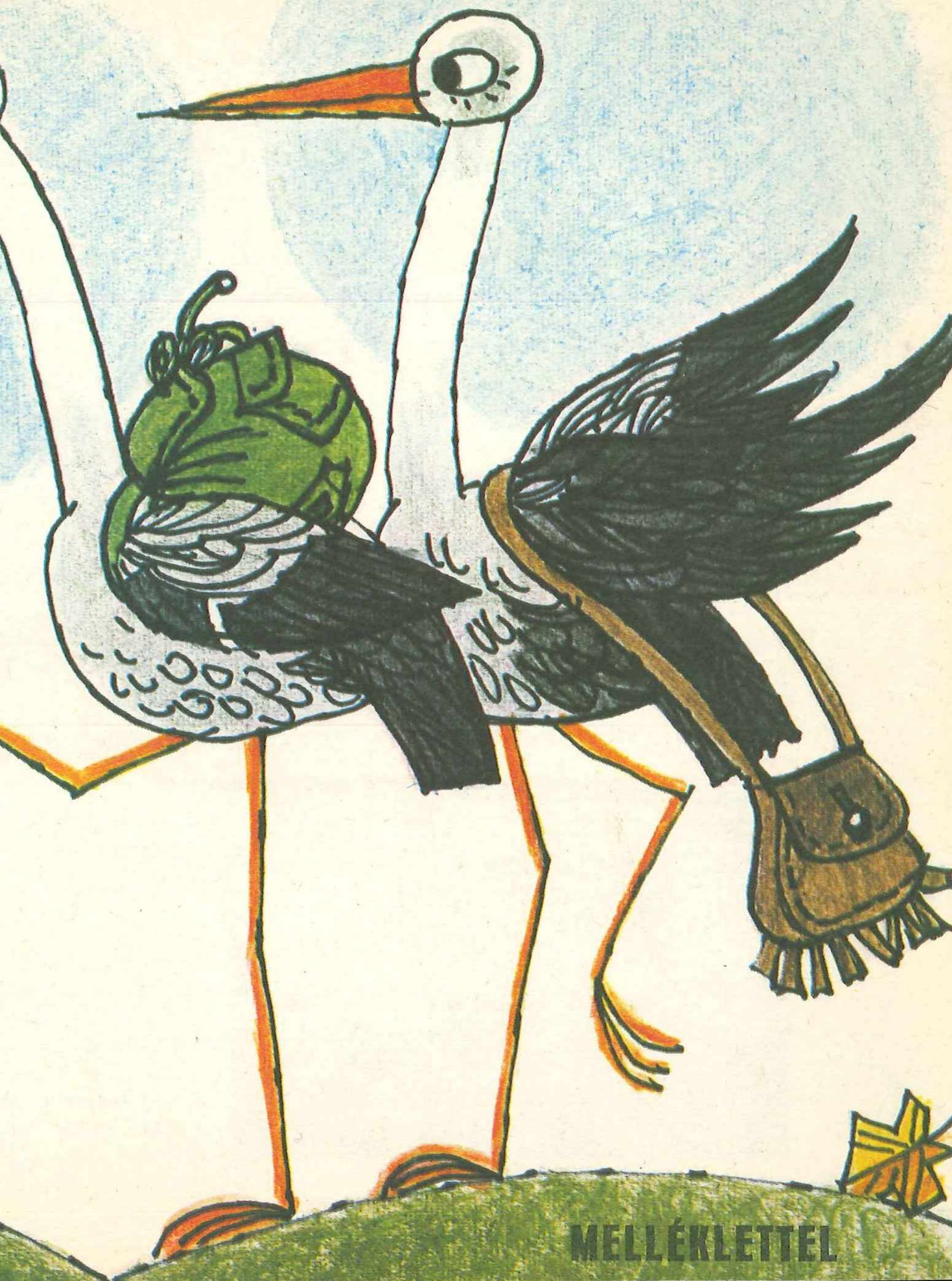
DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXVII. évf. 8. szám. 1983. augusztus. Ára: 4,50 Ft

MELLÉKLETTEL

Kedves Gyerekek!

Örömmel újságolom, hogy megalakult a

Vezetője Hédi néni (Kovács Hedvig), tagjai lelkes első és második osztályos gyerekek.

Az első meghívást GUSZEVÓNIÁBÓL kaptuk. Guszevónia: új iskola Csepelen, a Guszev-kapitány utcában. Igazán szép birodalom!

Bekopogtattunk a kapuján. A gyerekek

már vártak bennünket, hogy együtt tölthessünk egy vidám délelőttöt.

Bábosaink izgultak egy kicsit a paraván mögött. Vajon úgy sikerül-e minden, ahogy a próbákon? Nagy lett a csend, amikor megjelent a bábszínpadon Dörmi apó, Dörmi anyó, Berci, Marci és Borika. De Dörmögőék csakhamar megnevettették a közönséget. Nem dolgoztak hiába a bábozó gyerekek!

Rajzversenyt is rendeztünk. Képünkön

éppen Molnár Jóskát láthatjátok munka közben. Ő lett a verseny győztese.

Készítettünk papírjátékokat, énekeltünk, verset is tanultunk. Végül valamennyien együtt táncoltunk: bábosok és nézők, vendégek és vendéglátók.

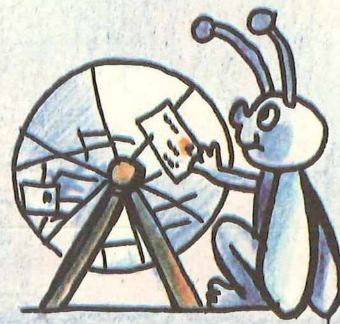
A vidámságból soha nem elég! Meséljetek ti is; hol, hogyan töltöttetek már hasonlóan kellemes órákat! Rajzoljátok le, és küldjétek el rajzotokat a szerkesztőségbe!

EMLÉKEZTETŐ ***szülőknek, nagyszülőknek.*** Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat. Piros alapszín: 3—4 éveseknek; kék alapszín: 5—6 éveseknek; sárga alapszín: első osztályosoknak; fehér alap: mindenkinek.

Egy tó és egy hűséges lakó című rejtvényünk megfejtése: *a béka.* *„Zim, zim megy a . . .”* című rejtvényünk megfejtése: az ember segítségével mozog a helikopter, a talicska, a vonat; anélkül is mozog a ló, a madár, a kakas, a nap, és — ha lassan is —, de mozog (mert nő) a fenyő és a virág.

Szerencsés nyerteseink:

Balogh Barbara, Eger — *Bella Kriszti*, Nyárád — *Brányi Szilvia*, Tatabánya — *Bruckner Tibor*, Dunapataj — *Bocsák Eszter, Kardos András, Piniel Katalin, Zárda Péter*, Budapest — *Bujda Ilona*, Mezőtúr — *Fersli Aliz*, Zsira — *Füszfa Krisztián*, Adásztevel — *Gerencsér Beáta*, Szombathely — *Harnos László*, Öskü — *Juhász Rita*, Tápiószele — *Liska Edina és Tímea*, Dunaújváros — *Menyhárt Szilvia*, Győr — *Németh Edina*, Debrecen — *Németh Zsolt*, Boglárlelle — *Petik Balázs és Linda*, Rácalmás — *Sebestyén Attila*, Túrricse — *Simonyi Kati és Cili*, Székesfehérvár — *Surányi Szilvia*, Kóny — *Szilágyi Andrea*, Kecskemét — *Szirmai Judit*, Kunhegyes — *Takács Istvánka*, Kunágota — *Tóth Anett és Gábor*, Tab — *Vas Antal*, Méntelek.

Ha most veszed meg az iskolai füzetcsomagot az ÁPISZ-ban KRESZ-pályázatot és rajzpályázatot találhatsz benne. A beküldött munkák jutalomsorsoláson vesznek részt!

MADÁR ESZTER rajza

DUBRAVECZ ATTILA:

Kenyérköszöntő

Nyár forró kemencéjében
pirult búzamag!
Pékek tüzén gömbölyödött
ünnepi kenyér!
Köszöntünk!

Aratók verejtéke,
gépek munkája,
molnárok szorgalma
gyarapította
szívet-lelket
gyönyörködtetőre
kerek
halmod
nyugalmát...

Légy üdvözölve
asztalunkon
foszlós-bélű
élet!

S míg beleharapunk
ropogós héjadba
áhitattal mormoljuk,
mint a vének:
Dicsőség
az új kenyérnek!

Készülődés

Még néhány nap és iskolás leszel. Gondoltál már arra, hogy hol fogsz tanulni, leckét írni? Készítsd el otthoni tanulóhelyedet! Tervezd el, hol tartod majd könyveidet, füzeteidet, tornaszereidet!

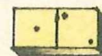
Biztosan van már iskolatáskád, tolltartód. Gyakorold mindkettő nyitását és csukását!

Találd ki, hogyan lehet a korongos dobozt úgy kinyitni, hogy ne essenek ki a korongok!

S. T. K.

SOMORJAI ÉVA rajzai

CSORBA PIROSKA:

Lyukas Zokni

III. rész.

A NAGY VARÁZSLAT

Lyukas Zokni és Centi elvitték a tizenkét kövér egeret Matuzsálemnek, a vénséges vén kandúrnak. Ő pedig megígérte, hogy ha feljön a Telihold, elküldi az üzenetet a Legeslegnagyobb Varázslónak: változtasson egy hasoncsúszó, csíkos zokni-kígyót macskává.

A Telihold feljött. Matuzsálem elnyújtott, titokzatos nyávogással üzent neki:

— Miauuu! Miaaauuuu! Miiiiaaaaaauuuuu!

A Telihold, úgy látszott, érti az üzenetet, mert odaúszott az egyik házhoz, pofácskáját bedugta az egyik ablakon és hozzálátott a varázslathoz. Ó, mit nem adott volna érte Centi és Zokni, ha tudják, ki lakik abban a házban, amögött az ablak mögött! Ugye, ti sejtitek? Bizony, ott lakott a Varázsló, minden varazslók legnagyobbika! Épp hosszú, pöttyös hálóingben aludt az ágyon... és megértette a Telihold üzenetét... azt álmodta, hogy Ancsának és Petinek születésnapja van, s azt kérik tőle, hogy egy macskát adjon nekik ajándékba...

— De hiszen már ott van Centi!

— De ő csak egy macska! — érvelt az álombéli Peti.

— S egy macskának is rossz, ha nincs testvére, hidd el Nagymama! — tette hozzá az álombéli Ancsa.

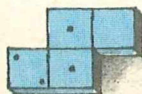
Alig ébredt fel a nagymama, már tudta is, mit kell tennie. Igaz, az álom csak álom. De a gyerekek születésnapja közeleg. És örömöt szerezni nagyon jó dolog. S elvégre a macskák is vágyhatnak egy kistestvérre.

Amíg az unokák óvodában voltak, Nagymama leemelte a polcról Lyukas Zoknit,

KOLTAI ÉVA rajzai

cérnát, gyűszűt vett a kezébe... s alig telt bele egy félóra, négy csodás kis lábacskát és tekintélyes hosszúságú farkat varrt neki, majd vastag, fekete fonálból bajuszt ragasztott az arcára... Aztán a macskafülek is elkészültek.

Zokni előbb megrémült a tűszúrásoktól, de aztán rájött, hogy most történik vele a VARÁZSLAT. Így aztán fel sem szisszent, tűrte hősiesen a fájdalmat.

Amikor elkészült, megpróbálta újonnan született négy lábát használni. Bizony jó időbe tartott, míg megtanulta, hogyan rakosgassa őket. Aztán peckesen sétált fel-alá a négy lábán, az ötödiket pedig maga mögött lengette, mint egy zászlót. Épp a nyávogást gyakorolta, amikor betoppant Centi. Elragadtatással szemlélte Lyukas Zoknit:

— Igazi macska vagy!

— Igaszi macka? Nem hiszelegsz?

— Komolyan mondom. De miért selypítesz még mindig?

— Megszoktam kígyó koromban a sziszegészt. Ész tudod milyen nehész leszokni valamiről...

Ekkor beléptek a gyerekek. Ancsa odaszaladt Lyukas Zoknihoz:

— Micsoda macska lett belőle!

— Gyönyörű! — emelte föl Peti. — Ki volt az a varázsló, aki erre képes volt?

— Én voltam az a varázsló — lépett be Nagymama.

— Hűha! Hát a Legeslegnagyobb Varázsló a nagymama? — motyogta maga elé Centi.

És kövér kolbászok, édes illatú tejes tálkák jelentek meg előtte —, azokat is a nagymama szokta elévarázsolni a kamrából.

Lyukas Zokni pedig hálásan és csíkosan dorombolta:

— Nagymama a legokoszabb a világon! Egy haszontalan lyukasz szokniból kígyót, a kígyóból pedig mackát tudott varászolni. Persze cak aszért — és itt büszkén felemelte a farkát —, mert egy Lyukasz Szokniban benne van minden. A mackaszág isz. Lyukasz Szokniból minden lehet, cak akarni kell!

Centi gondolatai eközben már a sok-sok hőstett körül forogtak, amiket majd nevezetes barátjával, Lyukas Zoknival együtt hajtanak végre.

TANDORI DEZSŐ:

Barna medve, zöld madár

Múlik a nyár, madaraink
tollaikat váltják megint,
elszórják a régieket,
úgy mondják ezt: kivedlenek.
Tarka tollak hullanak,
nézik ám a medvék,
gyűjtik ám a tollakat,
ahogy tavaly tették.
Sárga, barna, zöld, fehér
tolluk van már: sokat ér
egy ilyen tollgyűjtemény!
Mire jó? Tudom is én!
No, itt ez a barna medve,
a legöregebb barátom,
látom, rajta felejtette
szemét egy szép zöld madáron.
A madár is nézi őt,
szeretne fejére szállni,
énekelni rajta, sőt,
a fülébe kiabálni.
Zöld madarunk felrepül,
egy szobanövényre ül,
ám a szobát átrepülve,
egy szép zöld tolla perdült le
medvém elé. Örülhet:
ír vele (kis zöld tintába
a toll végét belemártva)
mindjárt egy Szép Zöld Verset!
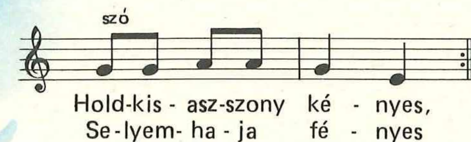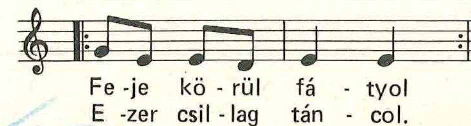

SULYOK GIZELLA:

Holdkisasszony

Holdkisasszony
kényes,
selyem-haja
fényes.

Feje körül
fátyol,
ezer csillag
táncol.

FECSKE CSABA:

Az éjszaka

Semmi kétség:
az éjszaka egy nagy zsák
sötétség.

A csillagok lyukak
azon a zsákon,
s aki e zsákot cipeli
az az álom.

SÓTI KLÁRA rajzai

KOPRÉ JÓZSEF:

Rajzverseny

*Itt a képen
látható
egy kis tó.
Most kötött ki
a partjához
egy hajó.
A lépcsőn áll
a parancsnok.
Éppen hámoz
egy narancsot.
Ahogy jobban
megnézem;
nem is tó ez
a képen!
A víz színe
meg se lebben.
Rajzoljátok
le, Ti — szebben!
Örül majd a
parancsnok.
Ad néktek
egy narancsot.*

Rajzodat küldd el Dörmögő Dömötörnek!

LENDVAI ILONA:

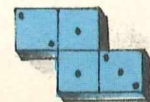
Eső, eső, vizecske

*Eső, eső, vizecske,
Vízből lesz az erecske.*

*Erecskéből a patak,
Amely csobogva szalad.*

*Patakból lesz a folyó,
Rajta úszik a hajó.*

*Folyó ömlik tengerbe,
Gyertek, fürödjünk benne!*

Állatkerti séták

Az erdőn, mezőn élő, vörös bundás, lompos farkú *róka*, távoli *rokona a kutyának.* Táplálékul szívesen ragadja el az apróbb, élő állatokat, mint például az egeret, a hörcsögöt, az ürgét, a kis madarakat (ezért mondjuk *ragadozónak*), de szívesen elfogyasztja a madártojást, sőt a gyümölcsöt is.

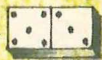
A rókacsalád a földbe vájja tágas lakását, amit *kotoréknak*, vagy *rókavárnak* szoktunk nevezni. Előfordul, hogy a róka társbérletben lakik a borzzal.

A képen fent, *rókapapát* látod, aki gyönyörű, vörös bundát visel. A legtöbbször ez okozza vesztét, mert szép *bundájáért* szívesen *vadásszák*. A *rókamama (szukaróka)* ugyanolyan hegyes orrú, mint a párja. Ő is gyönyörű bundát visel télen; teste azonban jóval kisebb, mint a párjáé. Március, április hónapban születnek meg a kis *rókakölykök, hatan-nyolcan* egyszerre. Ilyenkor még nagyon esetlenek, néhány napig a szemük is csukva van és csak tejet szopnak. Rókamama el sem mozdul mellőlük. Néhány hét elteltével a szülők óvatosan a szájukba fogják a kölyköket és kihordják őket egy kis napozásra a rókavár bejárata elé. De állandóan készenlétben állnak, hogy a legkisebb veszély esetén is azonnal visszavihessék biztonságos helyükre a még tehetetlen apróságokat. A rókagyerekek nagyon szeretnek játszani. A rókaszülők játék közben tanítják meg őket a zsákmányszerzésre, a menekülésre, a bujkálásra.

Azt mondják a rókáról, hogy igen *ravasz, furfangos állat.* Ebből csak annyi igaz, hogy nagyon *ügyes, jó a szaglása, éles a szeme, minden neszt meghall a füle.* Észrevétlenül somfordál a zsákmány után — bármilyen éhes is —, mert már pici korában megtanulja, hogy élete csak akkor van biztonságban, ha nagyon *óvatos.*

Ha kirándulni mentek, próbáljatok rókavárat találni! Képünkön láthatjátok, milyen nyomot hagy a róka lába a hóban, vagy a sárban. Hasonlít a kutyanyomra. *A róka vadállat, fél az embertől,* de az embernek is óvakodnia kell tőle.

Képzeletbeli állatkerti sétánkon vezetőnk volt:
SZIDNAINÉ DR. CSETE ÁGNES.

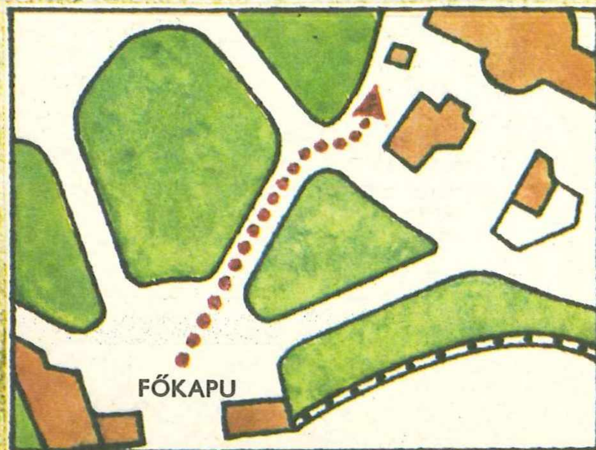

Meghívás egy igazi állatkerti sétára

Térképünk segítségével megtalálod a rókát a budapesti állatkertben. A főkapunál ingyen léphetsz be, ha két olyan háziállat képét rajzolod le egy lapra, amelyek valamilyen kapcsolatban vannak a rókával. Rajzlapodra ragaszd fel a cím mellett látható állatkerti főkaput! A rajzod alá írd a nevedet és a pontos címedet (ha még nem tudsz írni, szüleid tegyék ezt). Erre azért van szükség, mert azok a gyerekek, akik már másodszorra teljesítenek ilyen feladatot, résztvehetnek a jutalomsorsoláson. A fődíj egy valódi pávatoll! A sorsolást szeptemberben végezzük, és a Dörmögő Dömötör novemberi számában jelenik meg a győztesek névsora.

Gyere az állatkertbe augusztus 15. és szeptember 10. között! Várunk!

BUDAPEST FŐVÁROS ÁLLAT- ÉS NÖVÉNYKERTJE

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

BUNDÁS... *és az ugrókötél*

DALLOS JENŐ tréfája

GÁRDONYI GÉZA:

A kis csacsi meg a nagy nyuszi

— Kelj fel kis csacsi fiam! — szólt hajnalban a nagy csacsi az istállóban. — Kiviszlek ma a mezőre.

Hopp, felugrik a kis csacsi, összeüti a bokáját. Jóreggelt kíván a mamájának és kérdezi a fülét vidáman megbillentve:

— Mi az a mező, anyukám?

— A mező — feleli a nagy csacsi — nem egyéb, mint egy nagy, nagy zöld asztal. Olyan nagy, hogy az egyik szélétől a másikig sohase tudod végigenni.

Ez tetszett a kis csacsinak. Táncolva ment az anyja után a mezőre.

Amint ott legelésznek, egyszer csak odafut az anyjához a kis csacsi:

— Jaj, de megijedtem!

— Mitől?

— Furcsát láttam.

— Mit láttál?

— Icike-picike kis csacsikat.

— Mekkorákat?

— Mint a fülem.

— Nem lehet az.

— De bizony. Úgy ugráltak, mint a szöcske. Gyere, nézd meg, ha nem hiszed.

Odavezeti az anyját. Hát két kis nyúl ül ott a fű között. Éppen mosakodtak.

— Jaj, mit látok? Mekkora nyulat látok? — kiáltotta a kis nyúl.

— Nem nyulak ezek, te kis csacsi — szólt az öreg nyúl.

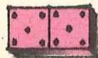
Az öreg szamár pedig azt mondta erre a fiának:

— Nem csacsik ezek, te kis nyúl.

És mind a ketten barátságosan néztek egymásra.

Mikor jól megnézték egymást, a kis csacsi hazament a nagy csacsival és a kis nyuszi a nagy nyuszival.

SÓTI KLÁRA rajza

ENYEDY GYÖRGY:

Egérlagzi

Hej, mi ez a vigalom? Zenebona, lárma? Ma megy férjhez az egér legkisebbik lánya.

Összegyűlt a sok rokon pincéből, padlásról. Tódultak a vendégek hajnalhasadástól.

Csibéivel Tyúkanyó érkezett elsőnek: kötényt kötött, s fejére babos keszkenőt tett. Nyulambulam Tóbiás se maradt ám otthon, már hajnalban betoppant: hátán jó nagy puttony, benne bodros káposzta — talicskakeréknyi, s beállított Vakkancs is, no meg Koca néni, s vele együtt Röfike, tűzrőlpattant lánya — tulipiros pántlikát kötött a farkára.

Mire húzták a delet, együtt volt a násznép. Ilyen lagzit se látott soha a világ még: cincogott a hegedű, brummogott a brácsa. Félrecsapta süvegét a vőfély, úgy járta.

Nyulambulam Tóbiás szilajul bokázott, Koca néni Vakkanccsal cifrázta a táncot. Irgett-forgott Tyúkanyó körbe-karikába, s csak úgy pörgött Röfike selymes rokolyája!

— Ujjujjujjuuujjj! — kurjantott vígan Egér Vince, s piruló menyasszonyát tüzes táncba vitte.

Ám hirtelen-váratlan berontott a macska, s iszkoltak az egerek: ki jobbra, ki balra.

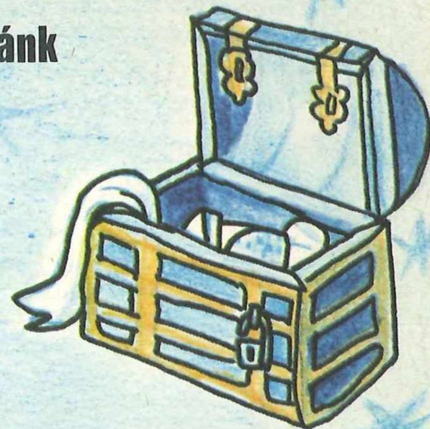
A menyasszony is szaladt, s hosszú-hosszú fátyla futás közben beakadt az asztal sarkába.

Felborult a nagy asztal, szétgurult az alma: egyszeriben véget ért Vince lakodalma!

Kincsesládánk titkai

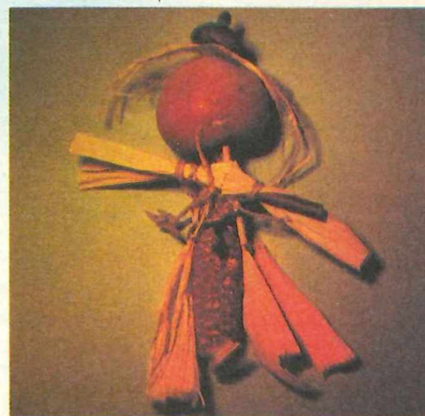

Gyerekek! Köszönjük, hogy a ládánkba újabb játékokat küldtetek! Egyre több meglepetést lát, aki belenéz. Kukkantsunk bele mi is!

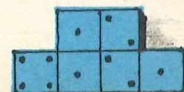
Ez a kis baba Abonyi Adrienn nyíregyházi kislány munkája. A baba teste kukoricacsutka, a feje alma. Az almába egy kis botot szúrt Adrienn, és ezt a botot hozzákötötte a testhez. Ugyanígy kötötte oda a baba kezét is (ez is bot). A baba ruhája száraz kukoricacsuhé, haja szalmaszálakból készült; kalapja egy tölgyfamakk teteje.

Készítsetek ti is hasonlókat!

Ne felejtsétek el: továbbra is várjuk az újabb ötleteket!

Fotó: *HORVÁTH ZOLTÁN*

Bogár-bál
3.

Eddig kétszer utánoztuk a bogarakat. Most a befejező versszak és a hozzá tartozó mozdulatok következnek.

Sej, haj, dínom-dánom,
húzzad muzsikásom!

Tapsoljatok egyet, s közben hajoljatok balra! „Hegedüljetek” úgy, hogy az egyik karotok legyen a „hegedű”, a másikkal pedig utánozzátok a vonó mozgását!

Sej, haj, dínom-dánom,
húzzad muzsikásom!

Újra tapsoljatok egyet, s közben hajoljatok jobbra! Ismét utánozzátok a „hegedülést”!

Most pedig elejétől végig táncoljátok el mindazt, amit eddig tanultatok!

EDIT NÉNI

SZÁVAY EDIT rajzai

UZONYI PÁL:

Színes fonal

Az én rajzom
Sok-sok vonal;
Mint egy halom
Színes fonal,
Úgy kígyózik
Egymáson át . . .

Minden vágyat
Benne látok,
Minden álmot
Belezárok;
Varázslatos
Mesét, csodát . . .

Mindig csak a zebrán

Indulj el Panniék ház tól; haladj mindig a ze rán és húzd meg Pann útját az óvodáig kék cer zával, a Közértig pirossa a játszótérig zölddel!

Pótold a képen tetszés szerint a hiányzó színeket!

Játszótér

Közért

ÓVODA

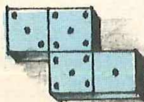
Panni háza

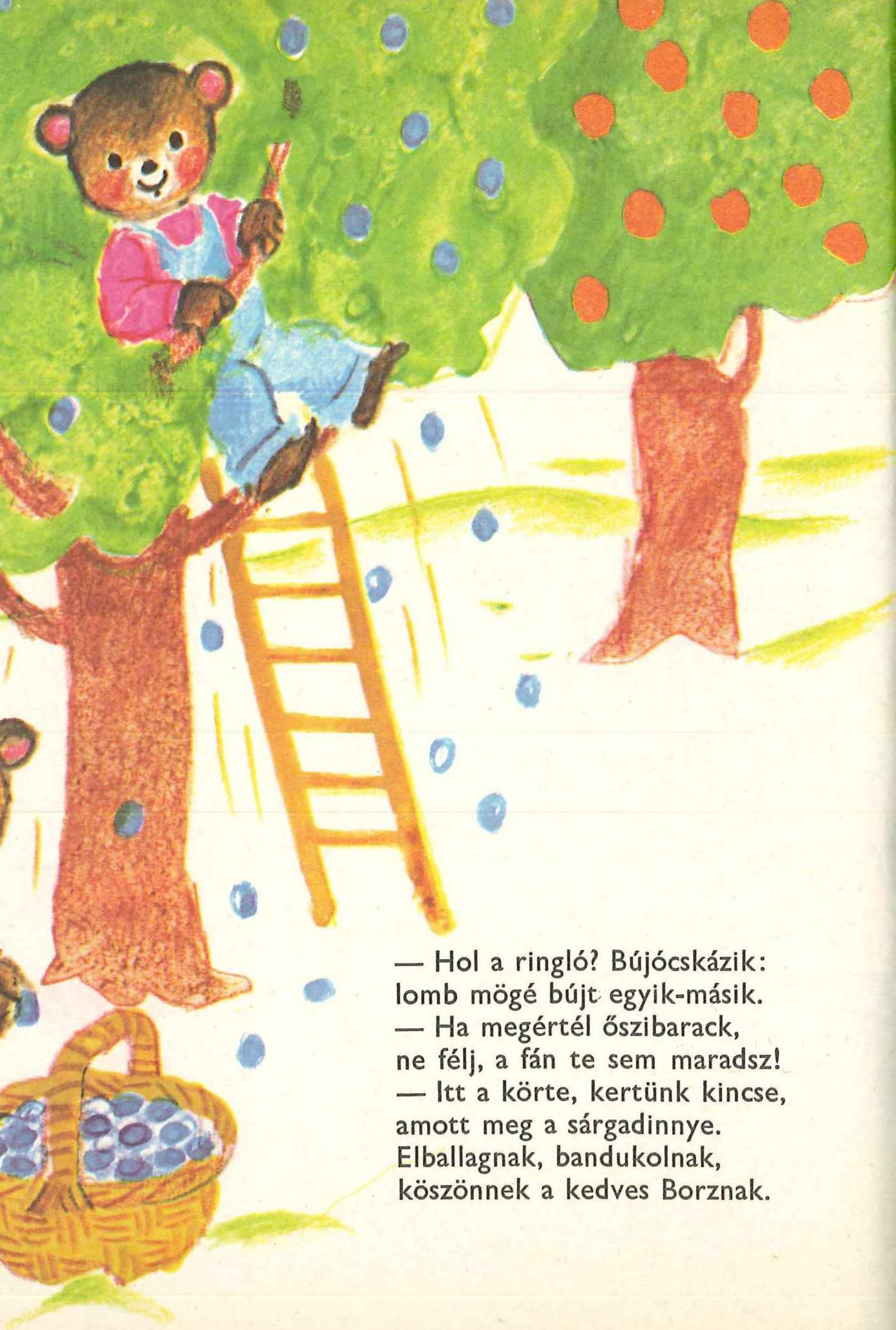
SOLYMOSI XÉNIA raj

GYÁRFÁS ENDRE:

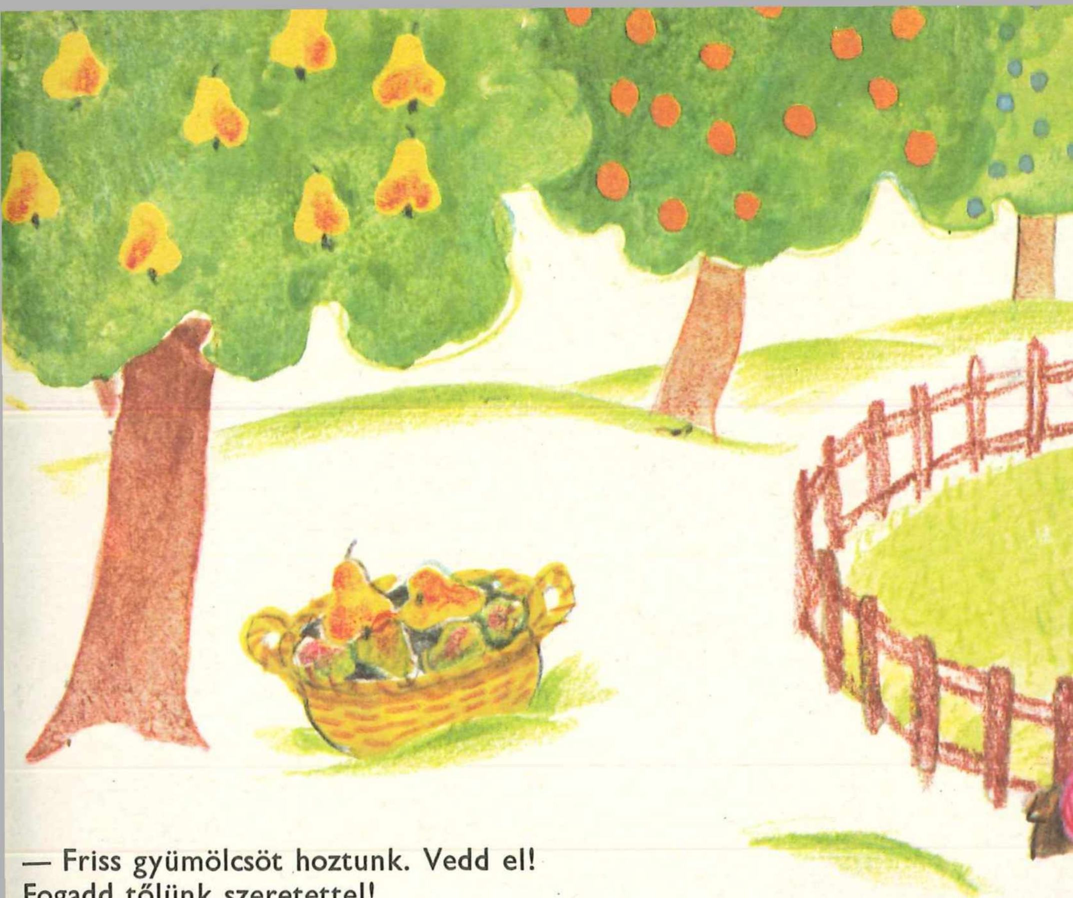
DÖRMÖGŐÉK VENDÉGSÉGBEN

— Elmegyünk a Borz komához.
Vendégségbe hívott nemrég
— mondja Marci. — Csak siessünk,
nem késhetik el a vendég,
s nem is mehet üres manccsal.
— Bizony, hogy nem — bólint öccse.
— Gondoltam már ajándékra:
nagy kosárban friss gyümölcsre.
— Jó ötlet — szól Bori. — Gyertek,
barangoljuk be a kertet,
szedjünk szilvát, Berci, Marci!
Nézd csak, itt az érett kajszi!
Mielőtt még földre pottyan,
kapjon helyet kosarunkban!

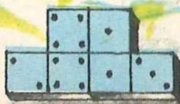
— Hol a ringló? Bújócskázik:
lomb mögé bújt egyik-másik.
— Ha megértél őszibarack,
ne félj, a fán te sem maradsz!
— Itt a körte, kertünk kincse,
amott meg a sárgadinnye.
Elballagnak, bandukolnak,
köszönnek a kedves Borznak.

— Friss gyümölcsöt hoztunk. Vedd el!
Fogadd tőlünk szeretettel!
Mosolyog a Borz: — Köszönöm.
Az ajándék mindig öröm.
Én is — amint láthatjátok —
friss gyümölccsel vártam rátok.
Most egyszerre annyi van itt:
meg nem esszük három napig.
Bori kérdi: — Mi lenne, ha
hívnál újabb vendégeket?
A Borz átszól a szomszédba:
— Gyertek gyorsan, Sün-gyerekek!
Gyertek ti is, Nyuszi, Róka!

Vár a ringló, dinynye, szilva.
Barack is van: őszi, kajszi,
körtét is kell kóstolgatni.
Jó étvágyat mindenkinek!
Máskor is lesz gyümölcsszüret.

SZÁVAY EDIT rajzai

Melyik a leggyorsabb hajó?

Nagyanyó hajnalban kelt fel. Gyönyörű virágokat szedett a kertjében, és most két nagy kosár virággal a tó túlsó partjára igyekszik; ott van a piac. Sietnie kell, mert ha megfonnyadnak a virágok, senki sem veszi meg őket. A parton három hajó készülődik indulásra. Mit tanácsolsz nagyanyónak, melyik hajóra kérezkedjék a kosaraival? Melyik ér vele a leghamarabb a túlsó partra? Miért?

Megfejtésül lerajzolhatod a hajók jeleit úgy, hogy a leggyorsabb hajóé legfölül, a leglassúbbé pedig legalul legyen. De ha szívesebben rajzolsz Dörmögőnek egy szép képet, akkor rajzold rá a három hajó közül a leggyorsabbat! Várjuk rajzodat!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.

83.0699 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

A szerkesztőség belső munkatársai: olvasószerkesztő: Kun Magda, képszerkesztő: Kovács Endre, levelező: Madár

Index: 25.193

HU-ISSN 0230—1032

A DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR
1983. AUGUSZTUSI
MELLÉKLETE

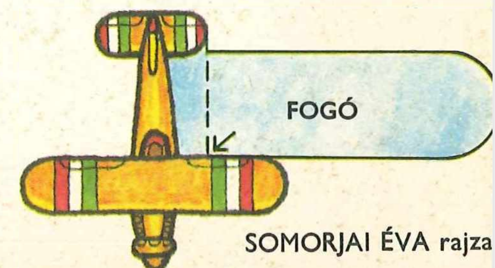
Légiparádé

Bizonyára láttál már *augusztus huszadiki* légiparádét Budapest felett. Ha eddig még nem láttál, megnézheted a bátor repülők, ejtőernyősök mutatványait a televízióban is.

Te is játszhatsz légiparádét. Vágd le képünk aljáról a repülőt; vágd körül a kék színű fogóval együtt, aztán vágd be egy kissé a szárny mellett, a nyílig.

Kérj meg egy felnőttet, hogy vágjon nyílást képünk felső részén, a kék vonal mentén. (Lehetőleg egyenes, lendületes legyen a vágás vonala, ne szálkás.)

Fogd meg a repülőt a kék fogónál, illeszd a kép hátoldala felől a hosszú nyílás végére, úgy, hogy mindkét szárny ráfeküdjön a papírra! Húzd el szép lassan a táj felett: megérkezett a légiparádé első repülőgépe. Te rajzolhatsz — a mi repülőnkhöz hasonlóan — kék alapra, *kötelékben* repülő gépeket is, amelyeket egy közös foltban vághatsz körül. *K. M.*

SOMORJAI ÉVA rajza